

HOTĂRIRILE CONGRESULUI AL XII-LEA AL PARTIDULUI— amplu program de acțiune pentru întregul popor

În fiecare zi, la fiecare loc de muncă înfăptuim viitorul prefigurată de marele forum

La Agnita, ca de altfel oriunde pe meleagurile județului și ale țării, zilele acestea poartă pecetea hotărârii ferme de a da viață la cele mai înalte cote calitative, hotărârilor forumului comunistilor români. Săptămîniile Congresului, marcată și în industria agnitană de zile și bilanțuri-record, de muncă plină de abnegație și dăruire, îi urmează acum o etapă în care se pregătesc și se lansează noi acțiuni, noi inițiative menite să sporească aportul oamenilor muncii la rotunjirea bilanțului economic al acestui an, la pregătirea temeinică, gospodărească a anului viitor, ultimul din salba cincinalului. Care sînt „fronturile” cele mai fierbinți ale participării oamenilor muncii? Cum sînt puse în valoare spiritul lor de inițiativă, capacitatea lor creatoare? De la aceste întrebări am declanșat discuția cu doi comuniști de nădejde ai Agnitei.

Elena Șerban, 34 de ani, muncitoare frunțasă la atelierul de mînuși al Intreprinderii de mînuși și ciorapi Agnita. Ne spune: „Perioada dintre Congresele al XI-lea și al XII-lea ale partidului nostru a fost perioada în care m-am realizat ca om, o etapă în care atelierul, întreprinderea noastră, în general, au fost dotate cu mașini moderne, de mare productivitate care permit realizarea mînușii într-o singură fază (în 1978, aici, la Agnita a fost realizată, prin autoutilare, în premieră pe țară, mașina complexă tip „jaquard” — s.n.). Muncim azi, comparativ

cu acum 4—5 ani, mai bine, productivitatea muncii noastre s-a dublat și retribuția în aceeași măsură. Socotesc că cea mai importantă datorie a mea de comunistă este să stăruiesc pentru introducerea noului în producție, să lupt neobosit împotriva conservatorismului, a rutinei”. Datorie pe care Elena Șerban o onorează prin fapte. Ea a obținut ani de-a rândul rezultate deosebite în ce privește realizarea cantitativă a producției fizice. Este pri-

(Continuare în pag. a III-a)

NICOLAE BLAGA

DE ZIUA TIPOGRAFILOR

„Carte frumoasă, cinste cui te-a scris”

Vă mai amintiți poligrafia sibiiană de acum un deceniu? Ateliere mărunte răspîndite în tot Sibiu. Acum aspectul de manufactură nu se mai regăsește. Au rămas însă oamenii, îndemînarea lor și faima. Într-o nouă clădire cu înfățișare de observator astronomic. A rămas faima pe care Poligrafia sibiiană o poartă de mai bine de 450 de ani ca pe un lucru de la sine înțeles. O atestă nu atît scrisorile de mulțumire cît comenzile. Comenzi pentru reproducerea de artă, pentru lucrări de înaltă clasă.

Hărnicia, ambiția de a ajunge cei mai buni meseriași se confruntă aici cu lupta pentru calitate în multiplele ei aspecte. Recent la marea confruntare a tipografilor de la Brașov, desfășurată sub genericul „Cartea de aur” reprezentanții sibiieni Martin Adam, Mircea Pop, Constantin Ghinea, Ioan Buda și Vasile Ienciu au obținut un frumos succes. Martin Adam a obținut la categoria mașinist ofset locul I și rivnitul trofeu. O nouă atestare a calității oamenilor, lupta continuă pentru o nouă calitate. Și asta pentru că acest colectiv de oameni minunați este un colectiv puternic, hotărît. Pentru ei fiecare lucrare es-

te un concurs cu lumea literelor, cu ceea ce a fost pînă atunci.

Toate acestea sînt făcute de oameni pentru oameni, cu oameni ca Mircea Oprîșiu, nu pentru că este director ci pentru că are merite incontestabile în tot ce se face aici, Vasile Breznea, Lucian Popescu, Ladislav Kovacs, Ioan Rodeanu și sigur toți oamenii muncii de la această întreprindere în care cuvîntul eu se confundă cu noi.

Astăzi mai mult ca altă dată mă simt dator ca de ziua lor, acestor oameni minunați să le urez mult succes în muncă!

ANATOLIE MUSTEAȚA

Mobilier pentru Olimpiada de la Moscova

Întreprinderea de prelucrare a lemnului din Sibiu realizează și livrează în aceste zile, pentru un mare complex comercial ce se va construi la Moscova în cadrul amenajărilor destinate desfășurării Olimpiadei din 1980, garnituri de mobilier din plăci

innobilate, comandă care cuprinde piese de o mare complexitate, cele mai multe dintre ele prototipuri. Prin efortul colectivului de muncă al secției a III-a, pînă în prezent s-a livrat beneficiarului cca. 40 la sută din comanda de 800 de garnituri contractate.

Un nou cuptor pentru producerea fontei

La întreprinderea „Independența” din Sibiu a fost pus în funcțiune, pentru prima dată, în turnătorie, un cuptor de injecție cu o capacitate de o tonă, pentru producerea fontei. Punerea în funcție a noii capacități de producție, cu mult înainte de termenul inițial stabilit, a permis obținerea unei producții

suplimentare de peste 10 tone fontă zilnic. O contribuție determinantă în finalizarea noului obiectiv și-a adus-o echipa de electricieni condusă de maestrul Ioan Canciu, instalatorii Gheorghe Drăsoveanu și Ioan Arton precum și inginerii Ștefan Lungu, Viorel Moraru, din cadrul serviciului mecanoenergetic.

Condica și conduita

Ne lovim adesea de zidul chinezesc pe care-l reprezintă ghișeul — între petiționar și funcționar, sau tețgheaua — între cumpărător și vânzător. Lipsa de soliditate, indiferența sau refuzul direct — nervi tocii, timp pierdut, stress, alienare în birocratie, bacșiș etc., etc. Neînțelegera, de cele mai multe ori, se zvîrcolește de ambele părți ale „zidului”. Cauzele sînt multiple, justificări se găsesc întotdeauna, motivația însă, cel mai adesea, rămîne subiectivă, deficitară și provocatoare. Dar, din „experiența” nenumăratelor cazuri de acest fel nu putem șterge cu buretele existența efortului de înțelegere între semenii, a regretului, în final, a voinței de îndreptare. Fie cit de subțire, firul solidarității în bine nu trebuie neglijat. Dar iată că devin sentimental moralist

și... nu-i cazul, față de cele ce urmează.

Miercuri după-amiază, la unitatea nr. 90 — Autoservire, pe centru, doi tineri au intrat pentru cumpărături. Păreau ușor „ciupiți”. Ajunși la casierie cu coșul plin, solici-

tot pentru cumpărături, tot cu intenții necinstite... Prinși asupra faptului — încercare de a sustrage băutura — nu mai pot cere condica, nu mai cheamă, pentru muștru, responsabilul, ci dau telefoane după tătic: „Papi! Papa, vino că...” etc., etc. Băieții — semnați indescifrabil în condică — miez blînzii, au așteptat pînă ce „Papi” s-a înființat cu masivitatea tinutei și funcției sale — nu-i un fitecine, după cum reiese din... conduita sa — pentru „eliberarea” licheluțelor. „Indescifrabilii” — și tata „Papi” e tot indescifrabil, cel puțin în atitudinea sa — au tras cu ochiul, cei ce-au văzut și-au ascuțit urechile... Dar condica magazinului și conduita celor doi reclamamenți stau măturie, chiar dacă... nu măturisesc.

TRAIAN SUCIU

Etica faptului cotidian

tă plata doar pentru o parte din marfă. Casierita, normal, nu? le replică încercarea de fraudă. Tinerii se simt lezați în demnitatea lor de... etc., etc. Ca atare, cer condica de reclamații. O primesc și „înfierază” atitudinea personalului unității pentru că... etc., etc.

În aceeași zi, aceeași după-amiază, aceiași tineri intră la Magazinul alimentar nr. 95, tot pe centru, tot ușor ciupiți,

Vă prezentăm cîteva secvențe din munca cotidiană a unui detașament de frunte al muncitorimii sibiene — tipografii. Hărnicia, înalta măiestrie profesională, dorința vie de auto-depășire și afirmare în țară și dincolo de hotarele ei sînt permanente în viața colectivului Poligrafiei sibiene, coordonate ale unei activități exemplare. Bilanțul la sîrbătorea lor

este pe măsura renumelui ce și l-au făurit: planul pe primii patru ani ai cincinalului îndeplinit cu multe luni înainte de termen, importante producții peste cifrele planificate, lucrări de o aleasă finută grafică care se desăvîrșesc sub mîini pricepute. Pentru toate acestea — omagiiuvenit marilor făurari de cultură în România zilelor noastre. Foto: FRED NUSS

